

Aluka

Cytat wyjęty z niemieckiego przekładu Pisma Świętego zwanego Biblią Menge używa w przeciwieństwie do innych przekładów oryginalnego określenia: „aluka”, lecz nie chodzi tutaj o zwyczajną pijawkę, ale o występującą w wierzeniach ludowych upiorną postać demoniczną. Przekład Schlachtera stosuje to samo określenie z następującym objaśnieniem: pijawka, (krwio pijca),² wampir. W innych przekładach Biblii słowo „aluka” przetłumaczono na „pijawka”. W „Dwudziestu czterech księgach Pism Świętych” według tekstu masoreckiego pojawia się jednak to żydowskie określenie: „Alukah”.

Szatan jest wielką pijawką (krwio pijcą).² To on wysysa krew z ludzi, powodując ich śmierć. Są cztery sposoby, cztery drogi, którymi Szatan próbuje wysysać ludzką krew:

- 1) Grób, szeol
- 2) Niepłodne łono
- 3) Ziemia niesyta wody
- 4) Ogień, który nie powie „dosyć!”.

1. W ogrodzie Szatan kusił Ewę i Adama, wskutek czego Adam i całe jego potomstwo zeszło do szeolu. To był pierwszy sposób owego krwio pijcy, aby odprowadzić ludzkość od Boga.

2. Bóg miał jednak środek zapobiegawczy. Było nim błogosławieństwo dla Abrahama. Zgodnie z tą obietnicą wszyscy ludzie mieli być błogosławieni przez nasienie Abrahamowe. Teraz Szatan czyni wszystko, aby to nasienie się nie narodziło. W Dziejach Ap. 4:25-27 czytamy: *„Któryś Duchem Świętym przez usta Dawida, sługi swego, powiedział: (Psalm 2:1-2) Przeczcze się zburzyli narodowie, a ludzie próżne rzeczy przemyślali? Stanęli królowie ziemi i książęta zebrali się wspólnie przeciwko Panu i przeciwko pomazańcowi jego. Albowiem się zebrali prawdziwie przeciwko świętemu Synowi twe- mu Jezusowi, któregoś pomazał, Herod i Poncki Piłat z pogany i z ludem Izraelskim”* (BGd). Zwolennicy Szatana są także przeciw temu „nasieniu” i chcą je zabić.

Werset 28 pokazuje, że przez kierownictwo i nadzór Najwyższego wszystko, cokolwiek by oni złego obmyślili, obraca się ku dobremu: *„Aby uczynili, cokolwiek ręka twoja i rada twoja przedtem postanowiła, aby się stało”*.

Szatan próbując zaszkodzić temu „nasieniu”, czyni właśnie to, czego chce Bóg. Atakuje on i prześladowa naśladowców Pańskich – nie interesuje się światem, ponieważ świat i tak należy do niego. On chce zniszczyć ciebie i mnie. On chce, aby „łono matki” nigdy nie wydało „nasienia”.

Zatem owym drugim celem Szatana – tej pijawki (krwio pijcy), jest staranie się o to, aby przymierze ofiary nie zrodziło potomków (obiecane nasienie). Innymi słowy: aby nie doszło do uzupełnienia 144000 członków Kościoła. Szatan wie, że gdy tylko Kościół będzie w swoim czasie skompletowany, dla niego będzie to oznaczać ostateczny wyrok śmierci.

3. Następnym krokiem Szatana jest działanie na szkodę Królestwa Bożego. Gdyby udało mu się przeszkodzić zaprowadzeniu tego królestwa, wówczas mógłby zapanować nad ludźmi przez śmierć. Zwróćmy uwagę na słowa proroka Izajasza 11:9, w których jest opisane Królestwo Boże: *„Nie będą szkodzić ani zabijać na wszystkiej górze mojej świętej: bo ziemia będzie napełniona znajomością Pańską, tak jako morze wodami napełnione jest”* (BGd). Wody wypełniające morze symbolizują Królestwo. Cała ziemia pełna będzie znajomości Bożej.

Tego Szatan nie chce! On pragnie pokazać naszego Stworzyciela w tak „czarnym” świetle, aby ludzkość po swoim zmartwychwstaniu nic nie chciała o NIM wiedzieć. W każdym bądź razie chciałaby to osiągnąć i jego działania do tego zmierzają. Przez jego wpływ obraz Boga stał się pojęciem piekła, czyśćca i wiecznych mąk. Jakże często można usłyszeć: „Gdyby Bóg istniał, jakże by mógł dopuścić do takiego stanu rzeczy?” Takie fałszywe wyobrażenia o naszym Bogu będzie miała w umysłach powstająca z grobów ludzkość. To złe nasienie, które teraz jest wszczepiane w ludziach, pochodzi od oszczercy. Tym sposobem próbuje on przeszkodzić Królestwu.

Jeśli Szatan mógł sprawić, że ludzie uwierzyli w to, iż Bóg zadaje męki i jest straszliwym mścicielem, ziemia nie może być nasycona „wodą”. Woda to Prawda. Ta „woda Prawdy” będzie wylewana podczas naprawiania ludzkości, chociaż wolą Bożego przeciwnika jest, aby ludzie jej nie przyjmowali. Celem tej pijawki (krwio pijcy) jest „ziemia niesyta wody”.

Boską sprawiedliwość Szatan przedstawił w fałszywym świetle – jako straszną moc, która nie ma nic wspólnego z miłością i która wzbudza jedynie przestach i przerażenie. Jest to karykaturalny sposób przedstawiania naszego miłującego Ojca. Jest to oszczerstwo, poprzez które diabeł spodziewa się przeszkodzić założeniu Królestwa lub nawet temu zapobiec. Jest to trzeci sposób, w którym „aluka” widzi możliwość wysysania krwi.

Co jednak mówi On Wszechmogący? Słowa proroka Jeremiasza (Jer. 31:34) zapowiada: *„I nie będzie więcej*

uczył żaden bliźniego swego, i żaden brata swego, mówiąc: Poznajcie Pana: bo mię oni wszyscy poznają, od najmniejszego z nich aż do największego z nich, mówi Pan: bo miłościw będę nieprawościom ich, a grzechów ich nie wspomnę więcej” (BGd).

4. Jeszcze jeden raz Szatan, ten wielki przeciwnik, będzie miał sposobność zwodzenia ludzi. Objawiciel święty Jan pisze o tym w swej księdze 20:3,7-8: „I wrzucił go w przepaść i zamknął go, i zapieczętował z wierzchu nad nim, aby nie zwodził więcej narodów, ażeby się wypełniło tysiąc lat: a potem musi być rozwiązany na mały czas ... A gdy się skończy tysiąc lat, będzie rozwiązany szatan z ciemnicy (wiezienia) swojej, i wynijdzie, aby zwodził narody, które są na czterech węglach ziemi, Goga, i Magoga, aby je zgromadził do bitwy: których liczba jest jako piasek morski” (BGd), zob. także 1 Mojż. 22:17. „I wstąpili na szerokość ziemi i otoczyli obóz świętych i miasto umiłowane. Ale zstąpił ogień od Boga z nieba i pożarł je. A dyabeł, który je zwodził, wrzucony jest w jezioro ognia i siarki, gdzie jest ona bestya i fałszywy prorok: i będą męczeni we dnie i w nocy, na wieki wieków”. Oznacza to odrazę względem błędów Szatana i jest to obraz ostatecznego zniszczenia wszelkiego rodzaju sprzeciwu wobec Boga. Dozwolenie złego pozostanie na wieki niezapomnianą nauką.

W tym czasie, gdy Szatan będzie wypuszczony, wszyscy, którzy ewentualnie za nim pójdą (upadli aniołowie osądzeni przez Kościół – przyp. red.), będą razem z nim wrzuceni do jeziora ognia i siarki. Innymi słowy: będą na zawsze wyglądzeni we wtórej śmierci – „w ogniu wiecznym”. W naszym naczelnym wersecie z Przyp. 30:15-16 jest to ten czwarty sposób, czwarta droga, na której „aluka” jeszcze raz spróbuje wszystkich za sobą pociągnąć i odprowadzić ich od Boga. „Ogień, który nigdy nie powie: Dosyć!” to ogień gehenny. „...Albowiem robak ich nie zdechnie, a ogień ich nie zgaśnie, a będą obrzydliwością wszelkiemu ciału” – Izaj. 66:24 (BGd).

Widzimy więc z tego 30. rozdziału w Przyp. Sal., że ta pijawka (krwio pijca) próbuje czterema sposobami wysysać krew ludzi, aby tym sposobem zatrzymać ich w swej mocy.

1. Najpierw Szatan rozpoczął drogę szeolu. To się nie uda, bo Bóg ma środek zapobiegawczy: naszego Pana i Jego Oblubienicę (Jan 5:24).

2. Próbował udaremnić zrodzenie się „nasienia” przez niedopuszczenie, by „łono matki” rodziło. I to się nie uda, bo Bóg doprowadzi do uzupełnienia Kościoła.

3. Próbuje przeciwstawić się Królestwu, aby „ziemia nie była nasycona wodą”. Lecz Wszechmocny Bóg wyleje swojego ducha, ludzie nauczą się sprawiedliwości i w końcu wypełnią się słowa proroka Izajasza (Izaj. 11:9 i

65:25).

4. Ostatnią próbą Bożego przeciwnika jest „ogień”. Jak tylko zostanie wypuszczony z więzienia (Obj. 20:7), rzuci się ze zdwojoną mocą na przywróconą do doskonałości ludzkość. Będzie wiedział, że już nie ma żadnych szans, ale siłą rozpacz spróbuje jeszcze raz uszkodzić tę Boską budowę miłości, sprawiedliwości, mądrości i mocy, aby tylu, ilu to tylko będzie możliwe, pociągnąć ze sobą do wiecznego potępienia. Ale zstąpił „ogień z nieba i pożarł je” – Szatana i jego demony.

Bóg jest Bogiem sprawiedliwym. Daje swojemu przeciwnikowi sposobność tak długo panować, aż wszystkim zostanie udowodnione, która władza jest silniejsza: moc miłości i światłości życia czy też moc ciemności, zniszczenia i śmierci. Co Szatan zastanie, gdy będzie zwolniony ze swego uwięzienia?

Zastanie Królestwo Boże! Ludzkość naprawioną na obraz i podobieństwo Boże. Wszystkie gorzkie doświadczenia zła, które rodzaj ludzki przez tysiąclecia przechodził, będą należeć do przeszłości. Ludzie będą mogli poznać miłość Bożą i będą ją też mieć w sobie. Będą ludem „czystych warg” i „mięsistych serc” (Sof. 3:9; Ezech. 11:19).

To, co powiedzieliśmy dotąd, porównajmy jeszcze z Obj. 12:9: „I zrzuty jest smok wielki, wąż starodawny, którego zowią diabłem i szatanem, który zwodzi wszystkich okrąg świata”.

1. Smok
2. Wąż
3. Diabeł
4. Szatan

W tym wersecie przeciwnik został określony czterema nazwami, tak jak ta pijawka (aluka) ma cztery drogi. Każde określenie ukazuje go z innej strony. W smoku widzimy straszliwą bestię wywołującą bojaźń, fałszywie i opacznie zastosowaną moc. Jeśli mówimy o wężu, myślimy o tym, co wydarzyło się w Edenie. Wąż był użyty przeciwko „nasieniu”. To chytre oszustwo doprowadziło do nieufności względem Stworzyciela i było negatywnym zastosowaniem mądrości (Ezech. 26:12). Diabeł to określenie potwarcy, który chce komuś zaszkodzić i uczynić go godnym pogardy. Nawet prawda może być oszczerstwem. Na niekorzyść innej osoby można wykorzystać jakiś mocno przesadzony fakt. W mowie potocznej powiedzielibyśmy, że z komara robi się słonia. Gdy przykładowo weźmiemy czystą kartkę białego papieru i zrobimy na niej kropkę, małą plamkę, to patrząc na nią, będziemy wkrótce widzieli tylko tę plamkę, białego papieru wcale widzieć nie będziemy. Jest to nadużyciem sprawiedliwości.

I na koniec określenie „szatan”. Szatan znaczy „oskarżyciel”. Oskarżyciel nie odczuwa żadnej miłości.

Miłość jest budująca, oskarżenie jest niszczące.

W Bogu odnajdujemy cztery przymioty: moc, mądrość, sprawiedliwość i miłość. W Szatanie dostrzegamy cztery wady, cechy będące przeciwieństwem przymiotów Bożych:

1. Najpierw nazwany jest smokiem: Jego moc wykorzystana była do złego.
2. Nazwany jest wężem starodawnym: On dopuścił się nadużycia swej mądrości.
3. Jest diabłem: To zupełne przeciwieństwo sprawiedliwości.
4. Jest szatanem: Absolutne przeciwieństwo miłości Bożej.

Powtórzmy jeszcze raz: Bóg jest sprawiedliwym sędzią. Wszyscy niepoprawni grzesznicy będą osądzeni w ciągu tego tysiąca lat. Nie będzie dla nich miejsca w Królestwie sprawiedliwości i życia! Gdy nasz chwalebny Mesjasz (Chrystus) dokona procesu naprawienia wszystkich rzeczy, to czy wtedy, wśród tej harmonijnej Boskiej rodziny Szatan znajdzie jeszcze swych zwolenników (Izaj. 65:20)? Już w ludzkim niedoskonałym prawie jest przyjęte, że władca, który już nie ma zwolenników, nie ma też prawa do rządzenia.

Powróćmy jeszcze do naszego tematowego wersetu. Przyp. 30:15 – „*Pijawka (aluka) ma dwie córki, którym na imię: Daj! Daj!*” Kogo te córki mogłyby przedstawiać? Szatan jest ciągle jeszcze księciem tego świata. Poprzez jakie instytucje (organizacje) sprawuje on swoją władzę?

Chodzi o władzę świecką i władzę religijną. Obie żądają dla siebie poddaństwa ludzi, całkowitej uwagi i zainteresowania: „*Daj! Daj!*”. Przez świecką władzę przeciwnik okłamuje ludzi, że polityka jest w stanie rozwiązać wszystkie coraz bardziej narastające problemy. Im większe zawirowania, tym większa bezradność (Łuk. 21:25), tym więcej wyciąga on „krwi”. Dążeniem przeciwnika jest, by przeszkodzić naszemu Stworzycielowi w powstaniu na ziemi ludzkości na podobieństwo Boże. Wystarczy tylko przeanalizować programy telewizyjne, by wiedzieć, jakie na tym polu wyniki ma „aluka”.

Za pośrednictwem swej drugiej „córki” aluka przyciąga jeszcze więcej ludzi do siebie. Ubóstwianie wyższej mocy, która by mogła zapewnić jakieś bezpieczeństwo, jest od wieków pragnieniem ludzi: zwłaszcza przy końcu życia myśli się więcej o śmierci i egzystencji człowieka. Religia daje człowiekowi takie poczucie „bez-

pieczeństwa” w tym nędznym żywocie. Nadaje mu przynajmniej jakiś sens. „Aluka” wie o tym, jaką moc ma religia. Wykorzystuje to do usidlenia ludzi i przywiązania ich do siebie: „*Daj! Daj!*”.

Po śmierci naszego Pana Jezusa i Jego zmartwychwstaniu, jakże prędko wkradły się błędy i złośliwe wypaczenia do czystej Boskiej nauki Syna Bożego. Mamy to już zanotowane w listach apostoelskich. Co działo się później, pokazuje nam wyrażnie historia kościoła.

A dzisiaj? Dziś „aluka” tak dalece posunęła swą aktywność, że „kompetentni” teolodzy Słowo Boże zdegradowali do poziomu „słowa ludzkiego”. Powstało w ten sposób całkowicie wykrzywione pojęcie obrazu Bożego w tzw. „chrześcijaństwie”. Jest zupełnie obojętne, jak kto wierzy, ważne jest, by znajdować się pod jedną pieczę. W jedności, jak zawsze, jest siła. Ale ta „jedność” stoi na prawdziwie poróżnionych nogach!

Kto zwycięży? Ciemność czy światłość? Na to pytanie mamy już odpowiedź naszego Pana: „*Z sądu, iż książę tego świata już jest osądzony*” (Jan 16:11). Jak doszło do jego osądzenia? Przeciwnik Boga sam ściągnął swój sąd na siebie, doprowadzając do śmierci doskonałego człowieka Jezusa³. Lecz Boska moc wyprowadziła Go ze snu śmierci, bo Jezus był bez grzechu. Zwyciężył Jezus Chrystus. Zwyciężyła MIŁOŚĆ – Boska miłość, której moc silniejsza jest od śmierci.

To, że Syn Boży przez swoją ofiarę za grzesznego Adama umożliwił wyjście z grobów całej ludzkości, aby mogła otrzymać nową sposobność do żywota wiecznego, jest chwalebnym zapewnieniem dla wierzących słowom Biblii (Jan 5:28).

„*Pochłonięta jest śmierć w zwycięstwie!
Gdzież jest, o śmierci, zwycięstwo twoje?
Gdzież jest, o śmierci, żądło twoje?*”

Ale Bogu niech będą dzięki, który nam daje zwycięstwo przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa (1 Kor. 15:55,57).

tłum. z j. niemieckiego Henryk Kawała

„*Der Tagesanbruch*” 2003 nr 4 od str. 41

R-
„Straż”

PRZYPISY

¹ „Alukah” – hebr. pijawka

² W niemieckim jest rodzaju męskiego

³ Izajasz wspomina o wcześniejszym wyroku na Szatana, ale dopiero śmierć Zbawiciela zagwarantowała zwycięstwo.